A°. 1840. N°. 43.

DONDERDAG DEN 28sten MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 25 Mei 1840.*

Door Zijne Majesteit den Koning, is bij besluit van den 5den Februarij dezes jaars, No. 104.

1°. Goedgekeurd en bevestigd de navolgende door den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, gedurende den jare 1838, gedane aanstellingen en bevorderingen, als:

Van J. FROUIN, tot Lid van den Kolonialen Raad.
» J. ELLIS, tot Secretaris bij het Gemengd Geregtshof tot Wering van den Slavenhandel.
» A. ALLAN, tot Directeur bij de Houtvelling te *Coppename.*
» A. J. POLAK, tot Tweede Kommies bij de Magazijnen.
» L. P. VAN AMSON, tot Klerk bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen.*
» E. T. A. GREEBER, tot Klerk bij den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester.
» B. J. N. VAN KEMPEN, tot Klerk bij de Magazijnen.
» S. A. C. FLU, tot Klerk bij de Administratie van Financien.
» C. L. D'HOND, tot Bijlegger bij de Aucaner-Boschnegers.
» J. F. MULLER, tot Blank-Officier bij de Houtvelling te *Coppename.*
» J. WILSON, tot idem.
» J. B. WILLEMS, tot Beambte van Policie.
» J. M. VINMANS, tot Veldwachter.

2°. Goedgekeurd en bevestigd, het verleend *eervol* ontslag:

Aan G. C. B. WEISSENBRUCH, als Lid van den Kolonialen Raad.
» G. S. DE VEER, als Secretaris bij het Gemengd Geregtshof tot Wering van den Slavenhandel.
» N. ROJER, als Stads-Heel-en Vroedmeester. — En voorts het verleend *ontslag* van E. A. VON WILLWEBER ET ALSTAEDT, als Klerk bij het Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen.

3°. Goedgekeurd en bevestigd de door den Gouverneur Generaal gedurende opgemelde tijdvak gedane aanstellingen en bevorderingen bij de *Landelijke Schutterij*, als:

Van J. DE NIEFELD, tot Eersten Luitenant, C. F. BERNHARD, tot Tweeden Luitenant en L. SLOTENMAKER, tot Vaandrig in de divisie *Thorarica.*
» M. MONTECATTINI, tot Eersten Luitenant en D. M. UHLENKAMP, tot Tweeden Luitenant, in de divisie *boven Commewijne.*
» F. E. CANNEGIETER, tot Tweeden Luitenant in de divisie *boven Cottica.*
» D. J. MAIJ, tot Vaandrig in de divisie *Saramacca.*
Van J. CRUICKSHANK, tot Tweeden Luitenant en J. TIJNDALL, tot Vaandrig, in het Neder-district *Nickerie.*

4°. Goedgekeurd en bevestigd het verleend *eervol* ontslag aan de Officieren bij de *Landelijke Schutterij*, als:

Aan F. J. DOMHOFF, als Eersten Luitenant in de divisie *Thorarica.*
» J. A. W. RIVOIRE, als idem, in de divisie *boven Commewijne.*
» P. NOBEL, als Tweeden Luitenant in de divisie *boven Cottica.* — En
» W. HUMPHREIJS, als Vaandrig in de divisie *Saramacca.*

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 27 Mei 1840.*

Tot informatie van belanghebbenden dient, dat de Commissie tot aanneming en beoordeeling der aangifte van verkochte Dram en Melassie en der revenuen van Houtgronden, *voor deze week*, vergaderen zal op Zaturdag den 30sten dezer, in plaats van op Vrijdag te voren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 21sten dezer, de Engelsche Sloep *Pembroke*, Kapt. W. Payne, van Demerary, hebbende 7 dagen reis.

ADVERTISSEMENTEN.

Uit de Hand te Koop:

(18143) Het *HUIS* en *ERF*, gelegen in de *Heeren Straat*, La. A. No. 54, Nieuwe Wijk; — te bevragen ter dezer Drukkerij.

(20572) Aangebragt per de Engelsche Schoener *Guiana*, en verkrijgbaar bij

DE JONGE & Co.

Bristolsche Suikerkalk in potten, Engelsche Zeep, Engelsch gezouten Vleesch, versche Zalm in tobbetjes, Engelsche Sprot en meer andere *GOEDEREN*.

In voorraad:

Extra London bottled Porter, Vieux Cognac en extra Rhijn Wijnen.

Het zal wel lukken!

(Scherts en ernst.)

Onder de vele spreekwijzen, die in het dagelijksch leven rondgaan, en die even waar zijn als treffend, wanneer zij, ter regter tijd en plaats, worden aangewend, behoort, zonder twijfel, ook het spreekwoordelijk gezegde: „Het zal wel schikken." Wie twijfelen mogt, of de waarheid in dit gezegde wel steek houdt, hij leze tot zijne overtuiging het volgende: het zijn een paar bladzijden uit het eenvoudig maar eerlijk dagboek van vader Agathon.

1820.

1 *Mei.* Sedert vier jaren ben ik aan de academie. Gister schreef mijn vader mij: ik moest naar huis komen en — trouwen. Ik zeide dit aan mijne Emilia. Het lieve meisje was verslagen, weende en jammerde, en bad, en smeekte mij, dat ik haar toch getrouw zoude blijven. — „Mijn hemel! — zeide ik — weest toch te vreden! Het zal zich wel schikken!"—

12 *Mei.* Zoo even kwam er een rijtuig voor mijne woning. Het is bestemd, om mij naar het ouderlijk huis te brengen. — Hier eene teeder beminde verlaten; dáár eene onbekende trouwen — welk een treurig vooruitzigt!

21 *Junij.* Sedert veertien dagen ben ik getrouwd. Waarlijk! het ging niet van harte. — Maar mijn vader zeide: „het meisje heeft *geld*, gij hebt *geen geld*: daarom u niet lang bezonnen!" — Mijne Emilia schreef mij reeds tweemaal. Volgens den eersten brief, wilde zij in het water springen; volgens den tweeden, zich verdrinken.

1821.

3 *Augustus.* Mijne vrouw bevalt mij dagelijks al beter. Zij is zacht als een lam, eenvoudig en opregt als eene duif. Reeds vier jaren zijn wij getrouwd en te vreden. Dán slechts, wanneer mijne wederhelft eene schaar kinderen ziet, dán is zij droef te moede, dán klaagt zij en zegt: „vier jaren — en nog geen kinderen!" Maar dan streel ik haar langs de wangen, en zeg lagchende: „Wees maar te vrede, lief wijfje! Het zal zich wel schikken!"

1825.

25 *December.* Heden is het kersmis. Mij is een heerlijk kersfeest beschoren: — ik wieg een' frisschen knaap op mijnen schoot. De jongen schreit; — mijne vrouw lacht, — en ik roep, dronken van vreugde, uit: „Heb ik het niet altijd gezegd: Het zal zich wel schikken!"

1826.

3 *Januarij.* Gisteren kwam een jeugdig dichter bij mij. Hij had een bundel gedichten geschreven, duizelde van vreugde, dat hij er een' boekdrukker voor gevonden had, en nu — ligt hij op de pijnbank der kritiek!

Zijne vijanden triumferen, — de boekdrukker is woedend, — de ongelukkige wanhopend: — ik daarentegen klopte mijne pijp uit en zeide: „Houd maar goeden moed, vriendje! „Het zal zich wel schikken!" — Twee jaren later hield hij collegie als professor.

1831.

2 *Maart.* Ik heb zes kinderen. Mijn inkomen is gering, en de kleinen hebben hunne zwakke zijde: zij willen *eten*, om te *leven*. Mijne vrouw wordt dagelijks ongemakkelijker: zij zucht, zij klaagt, zij twist, omdat wij dikwijls geld te kort komen. Maar ik zie ten hemel op en denk, daar leeft een Verzorger.!"

1832.

1 *Mei.* De dood heeft mij vier kinderen ontroofd. Mijne vrouw is redeloos van smart en wil gedurig naar het graf. — Mijne vrienden zoeken mij te troosten. — Bedrukt, maar gelaten, eerbiedig in den wil eener wijze Voorzienigheid!"

1834.

6 *September.* Mijn vrouw is dood. De kinderen roepen om eene moeder. Mijne vrienden overloopen mij het huis, en bieden mij de beste partijen aan. Wat zal ik doen? — Ik zend hen weder weg, schud met het hoofd, en vertrouw mijn lot en dat mijner kinderen aan Gods vaderlijke zorg aan!"

1836.

1 *January.* Emilia is mijne vrouw! zij is de beste moeder, de teederste echtgenoot. Ik dacht, zij zou mij den zak geven: maar, neen! zij omhelsde mij, en riep: „oude liefde roest niet! — Nu ben ik van alle zorgen bevrijd; ik ben — gelukkig. — Als ik nu naast mijne Emilia zit, mijn avondpijpje rook, en mijne kinders schommel op mijn' knie, dan zie ik op tot den Gever alles goeds, en roep, verheugd door mijn gelukkig lot, gevoelvol uit: „Hoe schoon heeft zich alles geschikt!" —

Zoo, mijn vriendelijke lezer! laat zich alles schikken. Slechts met overleg, met ijver gehandeld, en met vastberadenheid voortgegaan op de gulden baan der redelijkheid en der regtvaardigheid — dan kan het niet falen. En mogt dan ook een booze Daemon, met geweld gewapend voor u treden, en u willen verhinderen voort te gaan — roept hem het wachtwoord toe: „Het zal zich wel schikken!" — en gewis! — geloof mij op mijn woord: — het zal zich ook schikken.

DE DOOR ENGELAND ONTWORPEN EXPEDITIE NAAR DEN *NIGER*.

Eene in de engelsche bladen bij verkorting medegedeelde correspondentie tusschen lord J. Russell en de lords der tresorie, bevat een officieel, gelijk natuurlijk is, hoogst oppervlakkig berigt over deze onderneming, die van grooter belang is dan men oppervlakkig zoude denken. De bedoeling met deze expeditie toch strekt zich tot niets minder uit, dan om de geheele noordwestelijke hooge landstreek van Afrika, zuidwaarts van de Zahara-woestijn en westwaarts van den Niger, met een keten van handel- en militaire posten te bezetten, en zich door middel der Tschadda een weg in het binnenste van Afrika, zoo mogelijk tot aan het Tschaddameer te banen. Dat door eene dergelijke onderneming andere volken van den handel in het binnenste van Afrika moeten buitengesloten worden, spreekt dan wel van zelf. Tot het bedoelde einde zouden vooreerst drie ijzeren stoombooten uitgerust worden, die den Nijl moesten opvaren en verbindtenissen met de verschillende binnenlandsche vorsten en stamhoofden aanknoopen. Als voorwendsel strekt eene krachtdadige onderdrukking van den slavenhandel, 't geen men zou bewerken door de koopwaren, tegen welke de slaven gewoonlijk ingeruild worden, op de markten van het binnenste des lands aan te voeren, en daardoor de aanleiding tot slavenhandel en slavenjagt te keeren.

Het plan, waarvoor men niet openlijk uitkomt, maar 't welk reeds voor vier jaren door den bekenden reiziger, Mac Gregor Laird, die met de Quorra en de Alburkah, in gezelschap van Lander, den Niger bevoer, bestaat in het volgende: Er zouden vooreerst ongeveer zeven handel- en militaire stations worden aangelegd, en wel in de nabijheid van de eerste groote marktplaats aan den Niger; eene tweede aan den mond van de Tschadda; eene derde bij Rabbah, eene vierde bij Bussa; voorts nog op twee punten tusschen Bussa en Sego, en eindelijk op deze laatstgenoemde plaats. Van Sego zou men dan een' geschikten weg over land naar de westkust moeten zoeken.

Door Mac Gregor Laird werd op het voormeld tijdstip voorgeslagen, om militaire posten aan te leggen en ze te doen bezetten door eene kompagnie Afrikaansche soldaten, onder het bevel van Europesche officieren. Deze voorslag zal thans te meer bijval vinden, daar men ook op kaap Coast Castle het getal der europesche soldaten, die ten gevolge van het misbruik van brandewijn meestal bezweken, en wier onderhoud zeer kostbaar was, meerendeels door Afrikanen vervangen heeft. De geschenken die de expeditie, naar in de brieven van lord Russell voorkomt, behoorde mede te nemen, geven voedsel aan de meening, dat men in alle geval op het oog heeft, om zich blijvend in de genoemde streken te vestigen. Intusschen is het de vraag, of de onderneming geen aanzienlijke hinderpalen in den weg zullen staan. Van den mond des Nigers opwaarts, tot waar de Tschadda uitstroomt, zal men geen tegenstand ontmoeten, ja men zou aldaar de Engelschen met open armen tegen de Felatahs ontvangen; maar in Rabbah verandert de staat van zaken: hier heerschen de Felatahs, wier aanzienlijken reeds het mahomedaansch geloof aangenomen hebben. Het islamismus is in dit gedeelte van Afrika het beginsel van beschaving, en de arabische kooplieden staan in groot aanzien. De Engelschen zouden zeer stellig deze laatsten verdringen, en ten gevolge daarvan zouden gekwetst eigenbelang en godsdienstfanatismus zich tegen hen vereenigen. Het is bekend dat de Felatahs hunne veroveringen langzamerhand den Niger afwaarts al verder uitbreiden, even als het islamismus zijn gezag in die zelfde rigting al meer en meer uitstrekt: beiden zouden hier op de Engelschen als hunne tegenstanders stooten, en daar de laatstgenoemden het nadeel hebben, dat het klimaat hun vijandig is, is het waarschijnlijk, dat zij met meer zwarigheden zullen te worstelen hebben, dan de ondernemers welligt denken.

In een fransch dagblad leest men het volgende: De heeren Dudron en E. Durand hebben onlangs eene maand lang op den berg Athos doorgebragt, om dit heilige land, gelijk de Grieken het noemen, te bezoeken. Twintig groote kloosters, omgeven met gecreneleerde muren, door torens, arsenalen geheeten, verdedigd, tien dorpen, skites genaamd, 240 pachthoeven en 160 hermitages, zijn alle door monniken bewoond, die de eenige bevolking van dezen vermaarden berg uitmaken. De hoofdstad dier steden, dorpen en afzonderlijke huizen is de stad Kares, eveneens met geestelijken bewoond en de zetelplaats van het monniken-gouvernement en van de geestelijke regtbank die alle geschillen beslecht. De berg Athos is met 860 groote en kleine kerken, kapellen, cellen, enz., bedekt. De heeren Dudron en Durand zijn door de monnikken met veel welwillendheid ontvangen; zij hebben aan deze reizigers hunne schatten in hunne kerken en de bijzondere kapellen, waar de priesters gewoonlijk alleen toegang hebben, getoond; de bibliotheken, waarin vele kostbare handschriften, heeft men voor hen opengesteld; enz. De gezegde reizigers hebben vele teekeningen medegebragt van de kerkgebouwen enz. en aanteekeningen gemaakt omtrent de bibliotheekschatten, over het inwendig beheer, en het staatkundig bestuur dezer republiek van monniken.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.